

Χαιρετισμός Δημάρχου Καραβά

Εκδήλωση ΔΗΣΥ Κερύνειας

Δημοσιογραφική Εστία, 12 Νοεμβρίου 2015

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου αχνοφέγγει στον ορίζοντα μια αισιόδοξη προοπτική ελπίδας για λύση του Εθνικού μας προβλήματος. Συμμερίζομαι δε την άποψη ότι υπάρχουν πολλές συγκυρίες μετά από 41 χρόνια οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν στην προοπτική εξεύρεσης της πολυπόθητης λύσης που όλοι επιδιώκουμε. Μιας λύσης δίκαιης, λειτουργικής, βιώσιμης με κατοχυρωμένα όλα τα ανθρώπινα δικαιώματά μας.

Νοιαζόμαστε για την Κύπρο μας, συζητούμε για τη λύση.

Πολύ περιεκτικός ο τίτλος της ημερίδας, μέσα από την οποία πιστεύω ότι θα εξαχθούν σωστά συμπεράσματα και θα γίνει αξιολόγηση της κατάστασης όπως είναι σήμερα.

Ένα βασικό ερώτημα που πρέπει να προβληματίζει όλους είναι το μέλλον της πατρίδας μας και η επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού σε αυτό το όμορφο πολύπαθο νησί με τη χιλιόχρονη Ελληνική ιστορία και θρησκευτική παράδοση.

Αυτή είναι η βασική έγνοια όλων μας και έτσι πρέπει να συμπεριφερόμαστε και να προβάλλουμε τα δίκαια και τις διεκδικήσεις μας.

Μοιράζομαι μαζί σας ένα συναίσθημα που έζησα πρόσφατα το οποίο δεν σας κρύβω μου προκάλεσε ένα παράξενο αίσθημα απογοήτευσης και εντόνου προβληματισμού για την οπτική γωνία που βλέπει μια σημαντική ομάδα συμπατριωτών μας την επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Με πολλή λύπη διαπιστώνω ότι σε πολλές περιπτώσεις η αξιολόγηση που γίνεται από συμπατριώτες μας ,πρόσφυγες και μη πρόσφυγες για το περιεχόμενο της λύσης είναι επιφανειακή με αποτέλεσμα να προβάλλονται με πολλή αφέλεια προσωπικά και συμφεροντολογικά κριτήρια.

Σε πρόσφατη μαζική συγκέντρωση κοινοτήτων, οργανώσεων και σωματείων της περιοχής Καρπασίας στη Λάρνακα, το κύριο μήνυμα που προβλήθηκε από τους διοργανωτές και μεταφέρθηκε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στον Αρχιεπίσκοπο που ήταν παρόντες «σε μια συμφωνημένη λύση για το Εθνικό μας θέμα, η περιοχή της Καρπασίας πρέπει να είναι υπό Ελληνοκυπριακή διοίκηση!» και ακολούθησε ένα παρατεταμένο χειροκρότημα... Ερμηνεύω την πιο πάνω θέση ως μια επιθυμία μιας μεγάλης ομάδας συμπατριωτών μας από την περιοχή Καρπασίας και όχι μόνο να έχουν περισσότερα πλεονεκτήματα και ελευθερίες από τους πρόσφυγες που θα επιστρέψουν υπό Τουρκοκυπριακή διοίκηση. Και διερωτώμαι. Που είναι η έγνοια για το μέλλον της πατρίδας και οι προοπτικές της λύσης, η οποία αφορά το σύνολο του Κυπριακού Ελληνισμού, όταν προβάλλονται σαν πρώτη προτεραιότητα προσωπικά και τοπικά κριτήρια και όχι η διασφάλιση και εφαρμογή των

παραμέτρων της λύσης πάνω σε πλαίσια εφαρμογής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για ΟΛΟΥΣ, για να έχει έτσι η νέα διευθέτηση, το νέο περιβάλλον προοπτικές και βάσεις να λειτουργήσει σωστά χωρίς προβλήματα και νέα αδιέξοδα.

Σημειώνω επίσης ότι έχει καλλιεργηθεί εδώ και χρόνια από την περίοδο που έχει παρισφύσει στις παραμέτρους της λύσης η διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία ότι η κάτοικος της επαρχίας Κερύνειας θα είναι οι αδικημένοι, θα είναι αυτοί που δεν θα επιστρέψουν, θα υποστούν πολλές εκπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματά τους, τις περιουσίες τους, στην εγκατάσταση, στη διακίνηση κλπ. Και να υπάρχει ένας έντονος προβληματισμός ότι η δικαιοδική διζωνική ομοσπονδία θα προκαλέσει αδικίες και πολλά προβλήματα λειτουργικότητας, με τους πολίτες να μην γνωρίζουν επακριβώς το περιεχόμενο αυτής της δέσμευσης.

Πιστεύω ότι από τη σημερινή συγκέντρωση θα πρέπει να εξαχθούν συμπεράσματα και θέσεις που θα δίνουν αισιοδοξία, αν είναι δυνατό για το τελικό αποτέλεσμα. Οι Κερυνειώτες είναι οι πρώτοι που θέλουν και επιζητούν μια δίκαιη λύση, διεκδικούν δε μαζί με όλους τους πρόσφυγες τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, όπως καθορίζονται από τα δικαιώματα που έχει ο κάθε ευρωπαίος πολίτης σε μια δημοκρατική χώρα. Τονίζουμε για άλλη μια φορά ότι δεν δεχόμαστε εκπτώσεις, η κατηγοριοποιήσεις προσφύγων, πρέπει δε να βρεθούν όλα εκείνα τα στοιχεία που θα δίνουν το δικαίωμα στον κάθε συμπατριώτη μας πρόσφυγα να επιστρέψει στη γη του και να απολαμβάνει όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα του. Είναι δε γεγονός, γιατί το ζούμε καθημερινά ότι διαδίδονται απόψεις και θέσεις, ότι υπό Τουρκοκυπριακή διοίκηση κανένας πρόσφυγας δεν επιστρέφει. Είναι η λύση της διζωνικής ομοσπονδίας μια αδήριτη ανάγκη, υπάρχει τρόπος για εναλλακτική πορεία? Θα έχει ο κάθε πρόσφυγας ανεξάρτητα από το τόπο καταγωγής του, το δικαίωμα της εγκατάστασης και της επανάκτησης της περιουσίας του?

Πολλά τα ερωτήματα, πολλές οι ανησυχίες. Δεν θα επεκταθώ περισσότερο γιατί υπάρχουν επίσης και πολλά άλλα θέματα που συνδέονται με τις παραμέτρους της λύσης τα οποία πιστεύω θα αναφερθούν στη συνέχεια από τους ομιλητές που ακολουθούν και θα απασχολήσουν τη συζήτηση που έχει προγραμματιστεί.

Επιγραμματικά αναφέρω τα πιο κάτω.

- Η διαφύλαξη της οντότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας
- Η ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι αρχές που πρέπει να διέπουν τη λύση χωρίς μόνιμες παρεκκλίσεις.
- Η γεωστρατηγική θέση της Κύπρου
- Ο παράγοντας χρόνος
- Η ασφάλεια και οι εγγυήσεις
- Το μεγάλο πρόβλημα των εποίκων και του κατοχικού στρατού
- Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η εφαρμογή τους
- Το περιουσιακό και άλλα

Όλα τα πιο πάνω πρέπει να αξιολογηθούν με μεγάλη προσοχή σε μια συλλογική προσπάθεια από την πολιτική μας ηγεσία, με στόχο να καλλιεργηθεί στη μεγάλη μειοψηφία του Κυπριακού λαού το αίσθημα ,ότι η λύση που θα προταθεί εάν τελικά επιτευχτεί αυτός ο στόχος, θα έχει τα βασικά και τα γερά θεμέλια να αντέξει στο χρόνο, θα έχει τις προοπτικές ευημερίας και προόδου σε ένα δημοκρατικό, ειρηνικό περιβάλλον.

Έχω την προσωπική θέση ότι ο Ελληνισμός στην επαρχία Κερύνειας μπορεί να επαναριζώσει και θα επαναριζώσει, εφόσον στις παραμέτρους της λύσης που θα εφαρμοστεί θα υπάρχουν όλα τα στοιχεία της διαφύλαξης και εφαρμογής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας. Σε αυτή την κατεύθυνση ας προσθέσουμε και εμείς το μικρό μας λιθαράκι, να γίνει το όνειρο που κουβαλούμε για 41 χρόνια ,πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ,

Γιάννης Παπαϊωάννου

Δήμαρχος Καραβά